

Bijeenkomst van J.O.V.D. op 1 mei**Jonge liberalen betuigen hun solidariteit met arbeiders**

Wij zijn hier bijeen als teken van liberale solidariteit met hen, die door eerlijke arbeid hun brood verdienen. Aldus verklaarde drs. E. Nypels op de drukbezochte 1 mei-bijeenkomst, georganiseerd door de samenwerkende afdelingen Den Haag, Voorburg-Rijswijk en Delft van de Jongeren Organisatie **Vrijheid en Democratie**.

De heer Nypels zei ervan overtuigd te zijn, dat zeer vele jongeren uitzien naar een sociaal-voortuitstrevend, links-radicaal liberalisme.

Een veel gehoorde klacht is, dat er in deze kringen nog onvoldoende sociale belangstelling bestaat en er teveel wordt gelet op de belangen van de hoogst aangeslagenen in de belastingen. De V.V.D. moet oppassen niet met zo'n eenzijdige klassebehartiging te worden vereenzelvigd.

Drs. Nypels achtte de talloze blijken van instemming met deze eerste officiële liberale 1 mei-herdenking in hoge mate verheugend, aldus lezen we in de N.R.C. waaraan we dit verslag in zijn geheel ontleenen.

Sprekende over de relatie tussen werkgever en werknemer betreurde drs. J. G. Th. Linssen, dat de menselijke aspecten in deze relatie nog te sterk worden verwaarloosd. Als men de werknemers wel eens materialisten noemt is men geneigd te vergeten, dat vele werkgevers hun in dit opzicht tot leermeesters zijn geweest. Eerst na de oorlog begon in brede kringen het besef door te dringen hoezeer de economische prestatie van een onderneming van die goede menselijke contacten afhankelijk is.

Overigens sprak drs. Linssen nog slechts van een eerste stap. Met noodzakelijk „teamwork” moet in vele gevallen nog een begin worden gemaakt; ondernemingsraden genieten nog te weinig populariteit, al is de ondernemingsraad zeker ook weer niet alleenzaligmakend. Drs. Linssen bepleitte „contacten op alle niveaus binnen de onderneming”.

Er bestaat voorts dringend behoefte aan het scheppen van goed functionerende verticale contactorganen, waarin werkelijke werknemersverte-

genwoordigers zitting hebben en niet slechts vakbondsfunctionarissen. Een duidelijke economische verslaggeving van de onderneming mag niet uitsluitend als een weelde voor de aandeelhouders worden beschouwd. Drs. Linssen gaf te kennen, dat de erkende vakbonden veelal de eisen van de tijd niet langer verstaan en hij had kritiek op hun optreden tegen de zogenaamde categorale organisaties.

Sociaal programma

Het bestuurslid van de afdeling Amsterdam van de V.V.D., G. W. Keja, vond dat het de V.V.D. ontbrak aan een afgerond sociaal programma. Het enige wat de doorsneekiezer vaak van de V.V.D. weet is, dat deze partij zich uitspreekt voor belastingverlaging en commerciële televisie. Thans werd er een ernstige verkiezingsnederlaag geleden.

De heer Keja bepleitte, dat men de verantwoordelijkheid daarvoor niet primair zou zoeken bij de weggelo-

pen kiezers doch zou trachten de hand in eigen boezem te steken. Er wordt nog te veel opportunistische politiek gevoerd en verkiezingsbeloften zijn onvoldoende nagekomen.

Wil de V.V.D. als een echte volkspartij optreden dan zal zij o.a. op de bres moeten staan voor een werkelijke vrije loonpolitiek, voor de vrijheid van bedrijfskeuze, voor belastingaftrek ten behoeve van studie in de avonduren e.d.

Ook de secretaris van de afdeling Amsterdam van de V.V.D., de heer H. J. L. Vonhoff, waarschuwde tegen zelfgenoegzaamheid in liberale kringen. Nog al te dikwijls, als het te doen is om de werknemer in de V.V.D., trekt men een gezicht alsof men spreekt over suiker in de erwtensoep. De buitenwereld en in het bijzonder de P.v.d.A. heeft de V.V.D. het standsetiket opgedrukt en vele liberalen voelden er zich helaas maar al te behaaglijk bij.

Verkiezingsles

Een enquête, in Amsterdam ingesteld na afloop van de verkiezingen, had volgens de heer Vonhoff tot de conclusie geleid, dat de P.v.d.A. in alle milieus in absolute cijfers meer stemmen had getrokken dan de V.V.D. Door die spreiding van haar stemcijfers dreigt de P.v.d.A. de positie van een volkspartij te gaan innemen, die door de liberale partij behoort te worden bezet. De jongeren komen te weinig op het liberale programma af. Bij diezelfde enquête bleek, dat van hen die voor het eerst hun stem hadden uitgebracht in een

groep van 42 personen, er niet één de liberale lijst had gesteund.

Dit achtte de heer Vonhoff een ernstige waarschuwing. Daarom zij deze dag van de arbeid de liberalen een dag van bezinning en van vernieuwing. Alleen als die vernieuwing straks in de samenstelling van de lijst voor de Kamerverkiezingen haar afspiegeling vindt, is het schot voor de boeg van de verkiezingen voor de Provinciale Staten niet tevergeefs geweest.

De heer Vonhoff noemde het probleem van de arbeider in de V.V.D. een probleem van hier en van nu, waarmede het bestaansrecht van deze partij in het geding is. Als suggesties tot verbetering van de situatie noemde hij de concipiëring van een duidelijk sociaal programma waarin de liberale maatschappij-opvatting helder wordt uiteengezet.

Voor de arbeider betekend dit een individualistische benadering, spreiding van aandelenbezit, winstdeling, waardevastheid van het geld, individuele bezitsvorming.

Overigens, aldus de heer Vonhoff, zolang oneindig veel werknemers nog te dicht bij het bestaansminimum leven blijft algemene welvaartsverhoging een eis van de eerste orde, die ook de noodzakelijke belastingverlaging in de schaduw stelt. De secretaris van de afdeling Amsterdam van de V.V.D. besloot zijn betoog met kritiek aan het adres van de „versleten liberalen, die de V.V.D. in de conservatieve hoek willen drukken”.